

Mál nr. 107/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Sjúklingatrygging.****Nafn váttryggingartaka sjúklingatryggingar (X)****Skaðabótaábyrgð.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 20. mars 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 25. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 25. apríl 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi þann 27. maí 2020 gengist undir liðskipaaðgerð hjá bæklunarlækninum Y sem tryggður er hjá V í gegnum einkahlutafélagið X. Þegar útskrifa átti M þann 29. maí, féll hún í gólfið og var í kjölfarið aðstoðuð á fætur. Hélt M svo heim í hárrí göngugrind án þess að hafa verið skoðuð af lækni og þrátt fyrir að vera verkjuð í mjöðminni. Þann 5. júní 2020 hafi Y svo vitjað M á heimili hennar til að skoða mjöðmina og reyndist hún þá vera með lítið mar á mjóbaki. Var hún þá send í röntgenrannsókn sem kom vel út. M var áfram verkjuð í mjöðminni og í lok júlí var ástandið orðið það slæmt að hún var send í ómskoðun af öðrum lækni þann 23. júlí 2020. Sú skoðun leiddi í ljós rof við vöðvafestu í þeirri mjöðm sem aðgerðin þann 25. maí var framkvæmd á þann 15. september 2020 var M svo tekin til enduraðgerðar þar sem vöðvafestan var saumuð á ný. M gerir kröfu í sjúklingatryggingu Y á þeim grundvelli að vegna vangreiningar eftir fallið hafi hún verið með lausa vöðvafestu allt sumarið og fram á haust og búi í dag enn við verki á aðgerðarsvæðinu. Með betri rannsókn, einkum ómskoðun viku eftir fallið í stað röntgenrannsóknar sem fór fram, hefði mátt leiða í ljós hina rifnu vöðvafestu og sauma hana aftur strax saman. Eftirfylgni eftir aðgerðina hafi ekki heldur verið fullnægjandi því það hafi ekki komið í ljós fyrir en í janúar 2021 að blætt hafði inn á liðinn í aðgerðinni. Telur M að V beri fulla bótaábyrgð úr sjúklingatryggingu gagnvart M vegna ófullnægjandi lækni meðferðar.

V hefur hafnað bótaskyldu úr sjúklingatryggingu bæklunarlæknisins Y á þeim grundvelli að ekki verði séð að rannsókn og meðferð hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið við þær aðstæður sem um ræðir. M hafi verið skoðuð eftir fallið þann 29. maí 2020 bæði af hjúkrunarfræðingi sem varð vitni af fallinu og vakhafandi skurðlækni. Skoðunin benti ekki til neinna áverka og miðað við tegund fallsins var afar ólíklegt að skaði hefði hlotist af þar sem fallið var bæði stöðvað af hjúkrunarfræðingnum og eiginmanni M. Mögulegt sé að vöðvafestan hafi rofnað við fallið en hvorki sé hægt að staðfesta það né útiloka. Vöðvafesta getur losnað eða ekki gróid hjá einstaklingi sem gengst undir sömu tegund aðgerðar án þess að nokkur saga sé um sambærilega áverka/fall. Þá er það ekki ómskoðun sem gefur tilefni til ákvörðunar um aðgerð, heldur er það skoðun sjúklings og mat á krafti eða getu til fráfærslu um mjöðmina. Hjá M hafi virkni vöðvans verið góð og styrkur var góður. Meginvandi voru verkir og óþægindi sem m.a. mátti rekja til annarra vandamála sem tengjast baki hennar. Þannig hafi engar vísbendingar verið til staðar við skoðun 5. júní 2020 um að eitthvað amaði að mjaðmasvæðinu. Allir sjúklingar eigi bókaða tíma í eftirlit í kjölfar aðgerðar, bæði saumatöku tveimur vikum eftir aðgerð og síðan í lokamat átta vikum eftir aðgerð. Auk þess fá sjúklingar farsímanúmer Y og hafa möguleika á að hafa samband við hann hvenær sem er. Þá fékk M sjúkrahjálfunarbeiðni þann 27. apríl 2020. Er því ekki hægt að fallast á með M að eftirfylgni og eftirlit eftir aðgerðina hafi ekki verið nægilega gott.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt sé fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem fellur undir 1. tölul. 2. gr. og 3. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu. Í 2. gr. laga um sjúklingatryggingu eru tilgreind að hvaða skilyrðum fullnægðum réttur til bóta stofnast úr sjúklingatryggingu. Í 1. tölul. 2. gr. kemur fram að greiða skuli bætur án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum rekja tjónið til þess að ætla megi að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Í 1. mgr. 3. gr. segir að greiða

skuli bætur fyrir tjón sem hlýst af því að sjúkdómsgreining er ekki rétt í tilvikum sem nefnd eru í 1. eða 2. tölul. 2. gr. laganna. Engin matsgerð eða læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu, sem staðreyna eða leiða líkum að því að rof í vöðva hafi komið í kjölfar fallsins þann 27. maí 2020 eða að rofið hafi að öllum líkindum mátt greina fyrir en raunin varð. Verður samkvæmt þessu að telja ósannað að stofnast hafi réttur til bóta úr sjúklingatryggingunni á grundvelli 1. tölul. 2. gr. og 3. gr. laga um sjúklingatryggingu. Af ofangreindu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir